

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Коблика Валентина Юрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 31 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII, частини третьої статті 3 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
4 червня 2019 року
№ 158-2(II)/2019

Справа № 3-132/2019(2981/19)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого, доповідача,
Лемака Василя Васильовича,
Туницького Олександра Миколайовича,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Коблика Валентина Юрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 31 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43) зі змінами, частини третьої статті 3 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Сліденка І.Д. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

установила:

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Коблик Валентин Юрійович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 19, 38, 42, 55, 129 Конституції України (конституційність) положення статті 31 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII зі змінами (далі – Закон), якими визначено порядок призначення на посаду державної служби, частини третьої статті 3 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), згідно з якими провадження в адміністративних справах здійснюється відповідно до закону, чинного на час вчинення окремої процесуальної дії, розгляду і вирішення справи.

Автор клопотання вказує на порушення його конституційного права на працю та позбавлення його „права на судовий захист та справедливий судовий розгляд“, які гарантовано Конституцією України та статтею 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування

закону (частина перша, пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Аналіз конституційної скарги дає підстави для висновку, що автор клопотання, стверджуючи про невідповідність статтям 19, 38, 42, 55, 129 Конституції України положень статті 31 Закону, частини третьої статті 3 Кодексу, не обґрунтував, у чому саме полягає неконституційність вказаних положень, обмежившись наведенням змісту положень Конституції України, Закону, Кодексу, посиланням на міжнародні акти, рішення Європейського суду з прав людини та юридичні позиції Конституційного Суду України. Однак цитування приписів Основного Закону України, положень законів України, наведення змісту рішень Конституційного Суду України, посилання на міжнародні акти без наведення аргументів щодо невідповідності Конституції України оспорюваних положень закону України не може вважатися обґрунтуванням їх неконституційності в контексті вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Коблик В.Ю. зазначає, що його справа містить „виключну правову проблему“ і її розгляд необхідний „для забезпечення розвитку права та формування єдиної правозастосовної практики“. Він також зауважує, що Велика Палата Верховного Суду ухвалою від 6 лютого 2019 року у його справі помилково, безпідставно та всупереч чинному законодавству відмовила у відкритті касаційного провадження, хоча, на його думку, „дана справа не відноситься до категорії малозначимих“. Проте відповідно до юридичних позицій Конституційного Суду України незгода з судовими рішеннями не є підставою для відкриття конституційного провадження у справі (абзац третій підпункту 2.2 пункту 2 мотивувальної частини Ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 6 червня 2018 року № 17-у(II)/2018; абзац третій підпункту 2.2 пункту 2 мотивувальної частини Ухвали Другого

сенату Конституційного Суду України від 6 червня 2018 року № 18-у(II)/2018), а правозастосовна діяльність, яка полягає в індивідуалізації правових норм щодо конкретних суб'єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі правових норм, які відповідають цим обставинам, є складовою правозастосування і не належить до повноважень Конституційного Суду України (абзац шостий пункту 2 мотивувальної частини Ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 26 червня 2018 року № 23-у(II)/2018).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктами 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Коблика Валентина Юрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 31 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII зі змінами, частини третьої статті 3 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд

України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**